

This extract from Zohar Pinchas discusses the internal organs and the upper lights that connect to them. When we read or scan the sacred text we draw the light that the Zohar reveals into our life and help in cleansing negativity from the body. Read the related commentaries on DailyZohar.com from DZ # 1211 on.

This is a free resource to share with anyone you like.

זוהר פנחס - מאמר איברים הפנימיים

Zohar Pinchas - Internal organs

399. אמר רבי אלעזר לאבוהי, הא שמענא אלן שייפין אטימין, ברוך דקרבינן. שייפין אזורין, רזא דלהון מאי. אמר ליה רבי (דף רל"ד ע"א) שמעון לרבי אלעזר, אלעזר ברי, כל שאר שייפין דלגו, רזא עלאה איהו.

400. תא וזוי, לבא הא אתמר, אבל לב דא איהו נורא דדליק, ואלמלא דומין לגביה מלכא עלאה כנפי ריאה, דאתין לקמיה רוזא, מרוזא דנשיב מזו בוסמין עלאין, הוה אוקיד לעלמא ברעא וזדא.

401. פתוז ואמר, (בראשית יט) ווי המטיר על סדום ועל עמורה גפרית ואש, אמאי אוקיד לון. בגין דכנפי ריאה לא נשיבו בההיא שעתא. וסתרא דכנפי ריאה, דא (תהלים סח) כנפי יונה נזפה בכסף ואינן רפאל, וצדקיא. ועליהו אתמר, (תהלים קד) עושה מלאכי רוזות, לנשכא תדיר קמי מלכא (ס"א לבא).

רעיא מהימנא

402. ובזבורא קדמאה, אמר רעיא מהימנא, בוצינא קדישא, כל מה דאמרת שפיר, אבל מווזא איהו מים, לב איהו אש, ותרווייהו איהו רוזמי ודינא, דא כסא רוזמי, ודא כסא דינא. וקודשא בריך הוא מלך, עומד מכסא דין, דאיהו לב. ויושב על כסא רוזמים, דאיהו מווזא.

403. וכד זוזבין מתרבין על אברים, ועל ערקין דלבא, דאיהו כרסניא דדינא. אתמר בלבא, (אסתר ז) והמלך קם בזמנתו ממשעתה היין, דאיהו ינא דאורייתא. ובזמנא דכנפי ריאה נשבין על לבא, (יחזקאל א) ואשמע את קול כנפיהם (אסתר ז) וזמנת המלך שכבה. דתריין כנפי ריאה, (שמות כח) והיו

הַפְּרֹוּבִים פֻּרְשֵׁי כְנָפִים לְמַעַל סוֹכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל הַכַּפֹּרֶת, דָּא כְּפֹרְתָא דְלִבָּא.

404. וּבִמְאִי וּזְמַת הַמֶּלֶךְ שְׂכָכָה. בְּגִין דְּוָאֲשִׁמַּע אֶת קוֹל כְּנָפֵיהֶם (במדבר ז) וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל, דָּא קוֹל תּוֹרָה, קוֹל דְּקָרִיאת שְׁמַע. וַיְדַבֵּר אֵלָיו, בְּעֲלוּתָא דְּפֹמָא, דְּאִיהוּ (תהלים נא) אֲדֹנָי שֶׁפֶתִי תִפְתָּחוּ וּפִי יִגִּיד תִּהְלֶלְתָּהּ.

405. וְהָהוּא רוּחוֹא דְנִשְׁיב בְּכַנְפֵי רִיָּאָה, אִיהוּ אִפִּיק קָלָא בְּקִנְיָה, דְּאִיהוּ קִנְיָה זֻכְמוֹת קִנְיָה בִּינְיָה. וְאֶתְמַר בָּהּ, (יחזקאל לו) כֹּה אָמַר יְיָ מֵאֲרַבַּע רוּחוֹת בָּאִי הָרוּחַ. דְּאִינֹן אֲרַבַּע אֲתוּנֹן יְדִיד, וְהָאִי אִיהוּ רוּחַ דְּרַפִּיק בְּכָל עֶרְקִין דְּלִבָּא, דְּאֶתְמַר בְּהוֹן, (יחזקאל א) אֵל אֲשֶׁר יִהְיֶה שְׁמָהּ הָרוּחַ לְלֶכֶת יִלְכוּ.

406. אָמַר בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, וְדָאִי רַעֲיָא מְהִימְנָא, דְּרָגָא דִּילָךְ אִיהוּ, דְּבִיָּה וּזְמַת הַמֶּלֶךְ שְׂכָכָה. (תהלים קמד) אֲשֶׁרִי הָעַם שְׂכָכָה, בְּגִימְטְרִיא מִשְׁתָּה. אָמַר לִיָּה, בְּרִיךְ אַנְתָּ בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, בּוֹצִינָא דְדִלִיק קָמִי מִלְכָּא וּמִטְרוּנִיתָא. זָר יְיָ, אִיהוּ נְשֻׁמָּה דִּילָךְ.

407. אָמַר לִיָּה, הָא אֲמַרְתָּ מוּזָא וְלִבָּא וְכַנְפֵי רִיָּאָה, תְּרִי כּוֹלִיין מֵאִי זִיהוּ. אָמַר רַעֲיָא מְהִימְנָא, הָא אֻקְיָמְנָא בְּכַנְפֵי רִיָּאָה, עוֹשֶׂה מִלְכָּאִיו רוּחוֹת, כּוֹלִיין מִשְׁרָתִיו אֵשׁ לוֹהֵט. וְאִינֹן תְּרִין כַּנְפֵי רִיָּאָה, וְתִרִין כּוֹלִיין, לְקַבֵּל ד' זִינֹן דְּכִרְסִיָּא. פְּרִסִּיָּא, אִיהוּ לִבָּא בְּאֻמְצָעִיתָא.

408. וְכֵן מוּזָא, אֵית לִיָּה אֲרַבַּע זִינֹן, דְּאִיהוּ פְּרִסִּיָּא דְרוּזְמוֹ. וּבִמְאִי זִיהוּ. רִאֲיָה שְׂמִיעָה רִיזָא דְּבוּר. רִאֲיָה: אֲרִיָּה. שְׂמִיעָה: שׁוּר. רִיזָא: זְשָׂרָא. וְד' אֲנָפִין וְד' כַּנְפִין לְכָל זֶד. דְּבוּר: אָדָם אִיהוּ. אָזוּר עֵילָא וְתֵתָא, דְּרוּעִין דְּבִהוֹן וְדִינֹן פְּרוּשׁוֹת כְּנִשְׁרֵי שְׂמִיָּם. גּוֹף אֲרִיָּה, וְשׁוֹקִיָּם, (יחזקאל א) וְכַף רִגְלֵיהֶם כַּכּף רִגְלֵי עֶזְרָא. וְעַל גּוֹפָא אֶתְמַר, (בראשית מא) מְרַכֶּבֶת הַמִּשְׁנָה. מִשְׁנָה כְּתִיב, לִישָׁנָא דְּמִתְנִיתִין. (ע"כ רעיא מהימנא).

409. טְזוּזוֹל, פְּתוּז בּוֹצִינָא קְדִישָׁא וְאָמַר, (קהלת ד) וְאֶרְאָה אֶת כָּל הָעֲשׂוּקִים שִׁנְעֵשׂוּ תַּזּוֹת הַשְּׂמֵשׁ וְהַזָּה דְּמַעַת הָעֲשׂוּקִים. מֵאֵן אִינֹן עֲשׂוּקִים. אֵלֶין עֲשׂוּקִין דְּאִינֹן בְּתוֹקָפָא דְּאִמְהוֹן. דְּסִלְקִין מֵעֲלָמָא, עַל יְדֵי מִלְכָּא דְּמִוּת. וְכִי מִלְכָּא דְּמִוּת קָטִיל לֹון, דְּאִיהוּ עוֹשֶׂק. אֵלָא הָדָר וְאָמַר, וּבִינִי עוֹשֶׂקֵיהֶם כּוֹז וְאִין לָהֶם מִזְנוּם. מֵאֵן הָהוּא כּוֹז. דָּא הוּא דְּכִתִּיב, (בראשית א) יְהִי מֵאֲרֶת בְּרָקִיעַ הַשְּׁמַיִם. וְדָא הוּא מֵאֲרֶת זֶסֶר וְאוּ, וְדָא לִילִית, דְּאִיהוּ מְמָנָא דְּהָהוּא עוֹשֶׂק.

410. וְאִיהוּ אֶקְרִי טְזוּזוֹל, וְאִיהוּ אֲזָלָת (משפטים קי"ד) וּזְזִיקָא בְּיֻזְקִי, וּבְתֵר עֲבָדָת בְּהוּ רֹוּגָא וְדְמַעָה, לְמַבְכִּי עֲלִיָּהוּ. טְזוּזוֹל לְזִינָא דְּכַבֵּד אֲזָלָא. דָּא אֶבְרִי בְּשִׁנִּי, וְדָא

בְּרַבִּיעִי בְּעוֹבְדָא דְּבְרָאשִׁית. וּבִגִּין דָּא, לִית סִימָנָא טָבָא בְּשָׁנִי וּבְרַבִּיעִי. כְּבֹד מוֹתָא דְּרַבְרָבִי, טָוּוּל מוֹתָא דְּוֹטָרִי.

רעיא מהימנא

411. וּבִזְבוּרָא קְדָמָא, אָמַר רַעֲיָא מְהִימָנָא, וְדָאִי הָכִי הוּא, דְּכָבֵד אִיהוּ דְּרָגָא דְּעֵשׂוֹ. עֵשׂוֹ הוּא אָדוֹם. הוּא כְּנִישׁ כָּל דְּמִין, בֵּין עָלּוּלִין, בֵּין עֲכוּרִין. וְלֹא אֲבוּזִין בֵּין טָב לְבִישׁ. לֹא עָבִיד אֲפָרְשִׁיתָא בִּיעֲיָהּ. לָבָא אִיהוּ יִשְׂרָאֵל, דְּאֲבוּזִין בֵּין טָב לְבִישׁ, בֵּין דָּם טָמֵא לָדָם טָהוֹר, וְכֹא זָטִיל אֱלָא בְּרִירוֹ וְנִקְיֹו דְּהֵהוּא דְּמָא, כְּבוֹרֵר אוֹכֵל מִגֹּו פְּסוּלָת.

דף רל"ד ע"ב

412. וּלְבַתֵּר דְּזָטִיל לָבָא, דְּאִיהוּ יַעֲקֹב, בְּרִירוֹתָא דְּדָמִים, דְּאִיהוּ לְעִיקָא. וְאִשְׁתָּאֵר כְּבֹד דְּאִיהוּ (דף רל"ד ע"ב) עֵשׂוֹ בְּפְסוּלָת. אִיהוּ כְּעִיס עָלִיהּ בְּמָרָה, דְּאִיהִי גֵיהֶנֶם, דְּאִתְּבְּרִיאת בְּיוֹמָא תַנְיִנָא, מוֹתָא דְּרַבְרָבִי, וְאִיהִי נֹקְבָא בִישָׁא, אֵשׁ זָרָה, עֲבוּדָה קָשָׁה, עֲבוּדָה זָרָה קָרִינָן לָהּ.

413. וּבִגִּין דְּמִינָתָא אֲתַעֵר כְּעִס לְכָבֵד, אוֹקְמוּתָא רַבָּנָן בְּמִתְנִיתִין, כָּל הַכּוֹעֵס כְּאִילוֹ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה. וְלֹא עוֹד, אֱלָא דְלִית שְׁרִיפָה וּזְמִימוֹת בְּכָל מַרְעִין דְּאֲבָרִין דְּגוֹפָא, אֱלָא מְמָרָה. דְּאִיהִי אֲדִלְקָת בְּשִׁלְהוּבִין עַל עֲרָקִין דְּכָבֵד, וּבְעִי לְאוֹקְדָא כָּל גּוֹפָא. וְאִיהוּ כְּזוּנָא דִּימָא, כֹּד אִיהוּ כְּעִיס, דְּזָלִי יִמָּא סִלְקִין עַד רְקִיעָא, וּבְעוֹ לְנִפְקָא מִגְּבוּלֵיהוּ, לְתַבָּרָא (ס"א לחרבא) עֲלָמָא. אִי לֹא עֲכִינָתָא, דְּאִיהִי לְזוּלָה כּוּזוּל דְּאֶסְזוֹר לִימָא, דְּלֹא נִפְקָת מִפּוּמָהָא, אוֹף הָכִי עֲכִינָתָא אֶסְזוֹרֵת לְגוֹפָא, וְסָמִיךְ לִיהּ, כְּמָה דְּאִתְּ אָמַר, (תהלים מא) יִי יִסְעֲדֵנוּ עַל עֲרֵשׁ דָּוִי.

414. וּבִגִּין דָּא אוֹקְמוּתָא מְאִרִי מִתְנִיתִין, הַמְבַּקֵּר אֶת הַזּוּלָה, לֹא לִיתִיב לְמַרְאֲשׁוֹתָיו, מִשּׁוּם דְּשְׂכִינָתָא עַל רִישִׁיהּ. וְלֹא לְרַגְלָיו דְּמִלְאָה הַמּוֹת לְרַגְלָיו. הָאִי לֹא לְכָל בַּר נֶשׁ, אֱלָא לְבִיעוּנִי. אֲבָל לְעַדִּיק גְּבוּר, יִי יִסְעֲדֵנוּ עַל עֲרֵשׁ דָּוִי, עַל רִישִׁיהּ. וְשְׂכִינָתָא אֶסְזוֹר גּוֹפִיהּ, עַד רַגְלָיו. וּבִגִּין דָּא אֲתַמַּר בְּיַעֲקֹב, (בראשית מט) וַיֵּאֱסֹף רַגְלָיו אֶל הַמַּטָּה, וְדָא שְׂכִינָתָא דְּאֲתַמַּר בָּהּ, (ישעיהו 10) וְהָאֵרֶץ הַדּוֹם רַגְלֵי. לְרִשְׁעֵי גְבוּר, מִלְאָה הַמּוֹת אֶסְזוֹר לִיהּ בְּכָל סִטְרָא. וְדָא יֵצֵר הָרַע, דְּמִלְאָה הַמּוֹת אֶסְזוֹר לִיהּ בְּכָל סִטְרָא, זָרָבָא דִּילִיהּ, דְּפָנִיו מוֹרִיקוֹת, בְּטַפָּה זָרָא מֵאִינָן ג' טַפּוֹת, דְּזָרִיק בֵּיתָהּ. הֵךְא הוּא דְּכַתִּיב, (משלי ה) וְאֲזַרִּיתָהּ מֶרֶה כְּלַעֲנָה. כְּבֹד דָּא דְּכוּרָא. יוֹתֶרֶת הַכְּבֹד נֹקְבָא. (עד כאן).

415. קיבה, איהו דרגא זוד משתין דמותא. ודא אתקרי תרדמה. עסטיראה (נ"א עסירטא), דרגא שתיתאה דמלאך המות. ומוזא דאתי ברוזיק, איהו מסטרא דמותא. ולאו מותא. רמוזא, זוד משתין דמותא.

רעיא מהימנא

416. אמר רעיא מהימנא, בתר דגופא איהו מאילנא דטוב ורע, לית אבר בגופא, דלא אית ביה יצר הרע ויצר טוב, לבינונים. ולצדיקים גמורים, תרין יצירות, דדכר ונקבא, תרווייהו טובים. כגוונא דוותן וכלה. לרשעים גמורים, תרין יצירות בישין, דכר ונקבא, בכל אבר ואבר, מסטרא דסמאל ונזש.

417. ובגין דא מסטרא דאילנא דטוב ורע, קיבה אית ביה תרין דרגין. דהכי אוקמוה רבנן, קיבה ישן. ואית שינה, אונת משתין במותא. ושינה, אונת משתין בגבואה. ובגין דא אוקמוה רבנן מארי מתיבתא, (זכריה י) הוולומות שוא ידברו, והכתיב (במדבר יב) בולום אדבר בו. לא קשיא, כאן על ידי שד. כאן על ידי מלאך. וזלום על ידי מלאך, זוד משתין בגבואה. וזלום על ידי שד, איהו שוא, מסטרא דמותא. ואיהו תבן, דהכי אוקמוה, כשם שאי אפשר לבר בלא תבן, כך אי אפשר לזלום בלא דברים בטלים.

418. אצטומכא דא קרקבן נקלף. ואוקמוה רבנן, קורקבן טוון, דאיהו נטיל בלא, ושזוק, ומשדר לכל אברין. אי אברין בלא זובין, כגוונא דאוקמוה רבנן, דאית מלין דמעכבין ית קרבנא, דלא נזוית לקבל ליה, והוא דשדר קודשא בריך הוא לקבל דורנא דיליה. דאית דמקבל ליה קודשא בריך הוא על ידי אריה, דאתמר ביה (יחזקאל א) ופני אריה אל הימין לארבעתן. וקודשא בריך הוא רכיב עליה, ונזוית ביה, לקבלא והוא דורנא.

420. ואית דורנא דמקבל ליה על ידי שור, דאתמר ביה (יחזקאל א) ופני שור מהשמאל לארבעתן. ואית דורנא, דמקבל על ידי דנשר, דאתמר ביה (יחזקאל א) ופני נשר לארבעתן. דאינון שתי תורים, או שני בגי יונה. ואית דורנא, דמקבל ליה על ידי דאדם דכתיב ביה, (ויקרא א) אדם כי יקריב מכס קרבן ליי. בדיוקנא דהוא דאתמר ביה. (יחזקאל א) ודמות פניהם פני אדם. ידו' נזוית עליהו, לקבלא דורנא.

דף רל"ה ע"א

421. ואית זיון טבעיות, מומן על גופין, דאינן מארבע יסודין, ואינן דכין. ולקבליהו ארבע זיון דורסין, מסאבין, (נ"א מלאכין ממנו) על ד' מרירן, דאינן: מרה וזורא, מרה סומקא, מרה ירוקא, מרה אוכמא. ואית זיון שכליות, דסוזרין לכרסייא. ואית לעילא מנייהו, וגבוהים עליהם, ואינן זיון אלהיות, מסטרא דקדושה. ואית זיון דסטרא אזורא. ואתקריאו אלהים אזורים. ואלהיות דקודשא, אלהים זיים. ואלין אלהיות דקדושה, אתקריאו אלהי האלהיות, ועלת על כלא, אל אדון על כל המעשים. וכל זינא אזיל לזניה. ובגין דאית אלהים אזורים, אמר עליהו, (שמות כב) וזבחו לאלהים יזורם בלתי לידוד לבדו. בגין דלא יתערב אלהים זיים עם אלהים אזורים. (ס"א ובחבורא קדמאה) (עד כאן)

422. (דף רל"ה ע"א) אצטומקא דא, נטיל ושוזיק, ומשדר לכל סטרין דלתתא, ובניה אתננו תתאי. מאינן שתין שמרים לתתא, כל אינן רוזין וסטרין אזורין דאיתננו בלילא, מאינן אברים ופדרים. ושאר נטילין כל שייפין, ונטיל כללא כבד, וקריב כלב, כמה דאתמר. ודא איהו דכתיב, (יחזקאל א) ופני אריה אל הימין. ועל דא אתננו על מדבנא, כנונא דאריה אכיל קרבנין. מכאן ולהלאה כל שאר שייפין, ברזא דגופא כנונא דלעילא.

רעיא מהימנא

423. אמר רעיא מהימנא, בוצינא קדישא, ודאי אצטומקא בקדמיתא נטיל כללא, עד שית שעתין, ואופה. קרקבן, איהו אופה. וריאה, איהו משקה. לבא מלכא. ואינן תרין, אינן ודאי אופה ומשקה, למייהב למלכא, משפירו דכל מאכלין ומשקין, רישא דכלהו, מבזר לכלהו. והיינו דכתיב, (שיר השירים ה) אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתייתי ייני עם וזלבי. לבתר, אכלו רעים, שאר אברים, דאינן זילין ומשרין דמלכא, דפליג לון מוונא, על ידי שר האופים. שתו ושכרו דודים, על ידי שר המשקים.

424. וכבד איהו לימינא דבר נש. ובגין דא, ופני אריה אל הימין לארבעתן לימינא דמלכא, דאיהו לבא. טווחל, לשמאלא. אלין אינן מסטרא אזורא, ופני שור מהשמאל. משקה זומרא מוונא בבניא למלכא. ואריה אכיל, דא כבד, כניש מוונא קמי מלכא, דאיהו לבא.

425. ואית לאקשווי על האי. אי כבד איהו עשו, איך הוא מתקן מוונא ללבא. אלא ודאי לבא איהו כנונא דיצוק. כבד עשו, דאיהו הצד ציד. ויימא ליה, (בראשית יז) יקום אבי ויאכל מציד בנו. אלין אינן צלותין, דאולין ובתתרכין מעניים, ויצוק בצערא ובינונא, דלא יכלין לכנונא לצלותא. ובגין

דא לא אָמַר וַיֹּאכַל מִצִּידֵי, אָכַל וַיֹּאכַל מִצִּיד בָּנָו. (שמות ד) בָּנֵי בְכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל. כְּגֹוֹנָא דא, לִית לֹון לְיִשְׂרָאֵל מִזֹּנָא בְּגִלְתָּא, אָכַל עַל יְדֵי אֹמִינָן דְּעֻלְמָא.

426. אָבֵל כַּד אֵינֹן בְּאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל, מִזִּנְיָהֹן עַל יְדֵי שְׂכִינְתָּא. וַיהוֹן תִּרְיִן כְּנָפֵי רִיָּאָה מִשְׁקִין אֹמִיָּה, שֶׁר הַמִּשְׁקִים. וְתִרְיִן כּוֹלִין הָאֹפִים, דְּמִבְשָׁלִין תִּרְעָה דְּזִנְיָת מִן מִזֹּנָא, וּמִבְשָׁלִין מִיָּא דְּמִקְבָּלִין מִכְּנָפֵי רִיָּאָה. וּלְבַתֵּר דְּיִיכּוֹל מִלְכָּא, דְּאִיהוּ לְבָא, אַתְבַּר בְּתִרְיִן כְּלִין דִּילִיָּה, אָכְלוּ רַעִים. וְלְתִרְיִן כְּנָפֵי רִיָּאָה, שְׁתוּ וְשָׁכְרוּ דֹדִים.

427. דְּלְבָא אִיהוּ כֶּסֶא דִין, אַרְבַּע זַיִן שְׁלִיזֹון דִּילִיָּה. תִּרְיִן כְּנָפֵי רִיָּאָה, וְתִרְיִן כְּלִין, דְּכְנָפֵי רִיָּאָה וּפְנִיָּהם וְכְנָפִיהֶם פְּרֻדּוֹת מִלְמַעְלָה, לְקַבְּלָא עֲלִיָּהוּ מִלְכָּא, דְּאִיהוּ (ישעיה יא) רוּחַ זִכְמוֹת וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת וִירָאָת יי. דִּיתִיב עַל כְּרִסְיָא, דְּאִיהוּ לְבָא, דְּכָל אֵינֹן דְּפִיקִין מִתְּנַהֲגִין אַבְתְּרִיָּה, כְּזַיִלִין בְּתַר מִלְכִּיהֹון.

428. וְרוּחָא דְנִשְׁיב מִכְּנָפֵי רִיָּאָה, נִשְׁיב עַל תְּרֵי נֹקְבֵי זֹוּטָמָא. וְאִיהוּ קָרִיר וְעִנְיָא מִשְׁמַאכָא. וְזֶם מִימִינָא. וּמִסְטָרָא דְּמִזֹּנָא דְּאִיהוּ כְּרִסְיָא דְּרוּזְמִי, אִיהוּ רוּחַ קָר לִימִינָא, דְּזֹוּסָד. וְזֶם מִשְׁמַאכָא דְּגְבוּרָה, דְּתַמָּן לְבָא. וּמִזֹּנָא מְזִיג בֵּיה, בְּאַמְצָעִיתָא דְּתִירוּיָהוּ. אוֹף הָכִי לְבָא מְזִיג, מִקּוֹר וְזֶם. וּמִזֹּנָא אוֹף הָכִי, דְּמִקְבָּלִין דִין מִדִין.

429. וְשָׁמְרִים דְּכָלָא, נְטִיל טָוּוֹל, וּמִשְׁרִין דִּילִיָּה, דְּאֵינֹן עֲבָדִים וְשִׁפּוֹזוֹת, דְּאָמַר עֲלִיָּהוּ שְׁלֹמָה, (קהלת ב) קָנִיתִי לִי עֲבָדִים וְשִׁפּוֹזוֹת. תִּרְיִן כּוֹלִין אַתְקִרְיָאוּ אֲשִׁים, עַל שֵׁם אֲשִׁים דְּלַעֲיכָא, דְּאַתְבַּר בָּהּ (דברים יח) אֲשִׁי יי וְנִזְלָתוֹ יֹאכְלוֹן.

430. וּבִקְנָה שִׁית עֲזָקָאן, דְּעֲלִיָּהוּ אַתְבַּר, (תהלים כט) הָבֹו לִי בָנֵי אֱלִים. דְּבָהֹון סְלִיק קָלָא, דְּאַתְפָּלִיג לֹו קָלִין דְּשְׂכִינְתָּא. וְשְׂבִיעָאָה סְלִיק לְפֻמָּא, דְּאִיהוּ כְּרִסְיָא. וְשִׁית עֲזָקָאן דְּקָנָה, אֵינֹן כְּגֹוֹנָא דְּשִׁית דְּרָגִין דְּכְרִסְיָא דְּמִלְכָּא. וְקָנָה אִיהוּ סָלָם, דְּבֵיה (בראשית כח) מִלְאֲכֵי אֱלֹהִים עֹלָם וִיָּרְדִים בּוֹ, דְּאֵינֹן הַבָּלִים סְלִקִין בֵּיה מִלְכָּא (נ"א מִלְכָּא), וְרוּזִין דְּאִוִּירָא (חורין נפקין) גְּזֻתִין בֵּיה בְּלָבָא, לְקִרְרָא זִמְיָמוּתָא, דְּלָא לֹוּקִיד גּוֹפָא.

431. וכד רוזא נזוית, נזוית בכמה רוזין, כמלכא עם זולית. וכנפי ריאה מקבלין לרוזא, דאיהו מלכא עליהו, כמה דאמינא. (יחזקאל א) ופניהם וכנפיהם פרודות, (שמות כה) והיו הכרובים פורשי כנפים למעלה.

דף רל"ה ע"ב

432. אי זכאן אברין דבר נש בפקודין דעשה דמלכא עלאה דאיהו רוזן הקדש, נזוית בסלם, דאיהו גרון, בכמה רוזין קדישין, דאתמר עליהו, (תהלים קד) עושה מלאכי רוזות וסלקין לקבל אלן הכלים דלכא, דאתמר עליהו, משרתיו אש לוהט. ועליהו אתמר (תהלים כט) קול ידו"ד זועב (דף רל"ה ע"ב) להבות אש. בגין דלכא אדני, דמניה סלקין להבות אש בפומא דאיהו ידו"ד, דנזותין עמיה כמה רוזין דקדושה, מארבע אתון יהוה. דאתמר עליהו, (יחזקאל לז) כה אמר ידו"ד מארבע רוזות באי הרוזן.

433. קנה, איהו קנה זכמה קנה בינה, דאינון לימינא דזוסד, ולשמאלא דגבורה. תפארת, סלם באמצעיתא, בגופא כליל תרין דרועין, וגוף וברית, ותרין (סטרין) שוקין. לקבל שית עזקאן דקנה.

434. וכד נזוית ידו"ד כלכא, לגבי אדני, מתזבירין דינא ברזומי כלכא. דאיהו יאהרונה. וכד סליק אדני לפומא, דאדני שפתי תפתון, לקבלא יהוה בפומא, לאתזבירא תמן תרין שמהן בזבזרא וזרא, יאהרונה, כנונא דמתזביראן כלכא. ובגין דא אוקמוה מארי מתנתיין, מי שאין תוכו כפרו אל יכנס לבית המדרש, אי לית לון פומא ולכא שוין. (עד כאן).

435. קנה שית עזקאן בקנה, מתזביראן כוזרא, ואינון אקרון בגי אלים, מפקי רוזא לנשכא על עלמא. ואתין מסטרא דגבורה. וכד אינון מתזבירין כוזרא, אינון כנונא דשופר. ואלין אקרו שופר, שופר של איל של יצחק. אלים בגי בשן, הבו לני בגי אלים. אלים דיצחק, ומפקין רוזא וקלא. והוא קלא נפיק, ואערע בעבי מטרא, ואשתמע לברייתא לבר. ועל דא כתיב, (איוב כו) ורעם גבורותיו מי יתבונן. דודאי מסטרא דגבורה קא אתין. ובגין דא (ס"א ומה אמר ההוא קלא, קול יי על המים אל הכבוד וגו') אל הכבוד הרעים יי על מים רבים. אל הכבוד רועם לא כתיב, אלא אל הכבוד הרעים, על ידא דבגי אלים. ולית מאן דידע בשבזא דהאי קלא, הדא הוא דכתיב מי יתבונן.

רעיא מהימנא

436. ובזבזרא קדמאה, פתון רעיא מהימנא ואמר, ווי לון לבגי נשא, דאינון אטימין לכא, סתימין עיינין, דלא ידעין אברים דגופיהון על מה אינון

מתתקנין, דהא קודשא בריך הוא (נ"א קנ"ה) תלת זיילין פליקן ביה, וזר הכל, דאיהו להב אש, דנפיק מן לבא ואתפלג לז' הכלים, דאמר קהלת. תניינא, אויר דעאל לגביה מלבר. תליתאה, מים דכנפי ריאה, דאינן דבוקים בקנה. ומתלת אלין אתעביד קול, מים ורוז וזר, ובתפלג כל זר לז', ואינן ז' להבים, ז' אורות, ז' גזלים.

437. וכד אערעו להבים דלבא, בעבי מטרא, דאינן פנפי ריאה, ארוז קנה דריאה. האי איהו ורעם גבורותיו מי יתבונן. דביה לב מבין בבינה, דאיהי בלבא לשמאלא, גבורה. וזסד לימינא, מים דכנפי ריאה. ותמן זכמה מוזא, ובניה, (שיר השירים ד) מעין גנים באר מים זיזים וגזלים מן לבנון. דאיהו לבנוא דמוזא, גזלים על קנה דריאה. בתר דאסתלקו עגנים דבינה לגבי מוזא.

438. ורוא דמלה (שיר השירים ג) מי זאת עולה מן המדבר בתימרות עשן. ודא עשן המערכה, דסליק מן לבא דמוזא. דכל רוזין דעלבא, לא זין ליה מאתריה. זכמה: כוז מ"ה. כוז: בלבא. מה: במוזא. קנה: תפארת, כליל ו' ספיראן. ו' דרגין אינן לכרסייא, דאיהי אימא. לגזותא זכמה לגביה, מן מוזא בלבא, דבה לב מבין. ובגין דא, (משלי ד) קנה זכמה קנה בינה. ביה אבא גזית. ביה אבא סליק. והאי איהו סלם דביה (ס"א עולים ויורדים ב) עולים תרי, ויורדים תרי. (ע"כ רעיא מהימנא).

439. וישט דבלע מיכלא, ומתמן עאל לכלהו שיפין, דאיהי (ס"א דא איהו רזא) בדרגא דאשים. אשים אינן קרבין מיד, ובלעי ונטלי כליל (ס"א כלא) מוזא אשא עלאה, דכליל לאשים. ורוא דא, (דברים יח) אשי יי וגזלתו יאכלון. אלן אכלין ובלעין, ושאר לא אכלין הכי.

440. וכל בני עלבא (ס"א לבר) לבד, לא ידעין איך אכלין, ולא רוא דלהון, אלא דרגין דלגו אינן ידעין, ונטלין מניהו. וישט לית ליה בדיקה ממוזין, דלא ידעין, אלא מבפנים ידעין ונטלי עד דעאל לבי מוזא, ואשתוזיק ואתבשל. ונטיל כלא כבד כמה דאתמר. מאלין אשים נפקי דרגין, דאקדמי ונטלי מכבד בקדמיתא, (ומאן אינון, אליון) הטוונות, אכלי קרבין וטוונ. ועל דא מדאתזרב בי מקדשא בתיב, (קהלת יב) ובטלו הטוונות כי מעטו. אלן טוונין בקדמיתא.

דף רל"ו ע"א

441. כיון דאתטוונן, אינן דשכלטי עליהו, בלעי ונטלי, ואקרון ויש"ט. אמאי. אלא וישט, דיוקנא דוא"ו, (דף רל"ו ע"א) איהו וישט כפוף. ולבתר, שט למיכל משתא.

זוּמְרָא וּבִמְיָא. דְּכֶתִיב, (במדבר יא) שֵׁטוּ הָעָם וּלְקַטּוּ. מִיִּכְלָא לְמִיכָל, מִשְׁתֵּיָא זוּמְרָא
וּבִמְיָא, נְסוּכָא דִּינִין, וְנְסוּכָא דְּמִיָּם.

442. בְּהָאֵי וְשֵׁט עָאֵל וְאַשְׁתָּאִיב בְּרִיאָה, אֶלִין שְׁרָפִים, (ס"א שייפין) בְּשִׁלְהוּבִיתָא
דְּלֵהוּן נְטִלִי מִשְׁתֵּיָא, וְאַקְרוּן רִיאָה, בְּזוּבּוּרָא זוּדָא, וְאַשְׁתָּאִיב כָּלָא בְּהוּן. וְכָל
אֶלִין, נְטִלִין כָּל זוּד וְזוּד, כְּדֶקָא זוּזִי לִיה. וּמִדְּזוּרָב בִּי מִקְדָּשָׁא, (קהלת יב) וּבְטָלוּ
הַטּוּוּזוּת כִּי מַעֲטוּ כָּלָהוּ. דְּאַזְעִירוּ דִּיוִקְנֵיהוּ וּמְזוּנֵיהוּ, וְלִית יוּמָא דְּלִית בֵּיה
מְאָרָה, אָרִים קְלִיָּה רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאַמֵּר, וְיִרְשָׁלַם קִרְתָּא קְדִישָׁא, וְיִי לְעַמָּא, דְּכָל
טְבָאן אֶלִין אֲבָדִין, רַבְרָבָן גִּיבְרִין מְמַנֵּן אֲזַעֲרוּ דִּיוִקְנֵיהוּ, עַל דָּא בָּכוּ זוּבְרִיָּא.
אָמְרוּ, וְיִי רַבִּי, כִּד תִּסְתַּלַּק מִן עָלְמָא, מֵאן יִנְלָה רִזִּין סְתִימִין עֲמִיקִין בְּאֶלִין, דְּכָל
אַשְׁתַּמְעוּ מִן יוּמָא דְּשִׁלְכֻמָּה מִלְכָּא, וְעַד הַשְׁתָּא. וְכָפָה דְּרָא דְּשִׁמְעִין מִלִּין אֶלִין,
וְכָפָה דְּרָא דְּאַנְתָּ בְּזוּיָה, וְיִי לְדָרָא דִּישְׁתַּאֲרוֹן יִתְבִּין מְנָה.

Commentaries on this and other Zohar articles can be found on

<http://DailyZohar.com>